

บทที่ ๓

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้ ทัคณคดิ และการปฏิบัติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับความลับพิษในสิ่งแวดล้อม และเปรียบเทียบความรู้ ทัคณคดิ และการปฏิบัติเกี่ยวกับความลับพิษในสิ่งแวดล้อม ตามตัวแปร เพศ ระดับการศึกษาของบิดา และระดับการศึกษาของมารดา โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ในโรงเรียนสังกัด กรุงเทพมหานคร ทั้ง ๓๖ สำนักงานเขต มีจำนวนโรงเรียน ๔๒๗ โรงเรียน รวมนักเรียนทั้งสิ้น ๓๙,๓๖๙ คน เป็นนักเรียนเพศชาย ๒๐,๒๕๔ คน และนักเรียนเพศหญิง ๑๙,๑๑๕ คน

กลุ่มตัวอย่างประชากร

ผู้วิจัยได้ทำการสุ่มตัวอย่างประชากรจากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ในโรงเรียน สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายชั้นตอน (Multistage Random Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งสิ้น ๕๐๐ คน เป็นนักเรียนเพศชาย ๒๕๐ คน และ นักเรียนเพศหญิง ๒๕๐ คน โดยมีขั้นตอนการสุ่มตัวอย่างดังนี้

ขั้นที่ ๑ หาขนาดกลุ่มตัวอย่างประชากร โดยใช้สูตรของ ทาโร ยามาเน (Taro Yamane, 1970 อ้างถึงใน ประคอง กรรมสูตร, ๒๕๒๘) และแยกค่าแนวเป็นเพศชายและหญิง ตามสูตร

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

เมื่อ n = ขนาดตัวอย่างประชากร

N = ขนาดของประชากร

e = ความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้

เมื่อกำหนดรัศมีความมั่นยึดถือคัญเท่ากับ .05 จะได้ขนาดตัวอย่างประชากรอย่างน้อยที่สุด 396 คน เป็นนักเรียนเพศชาย 204 คน และนักเรียนเพศหญิง 192 คน แต่ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ตัวอย่างประชากรทั้งสิ้น 500 คน เป็นนักเรียนชาย 250 คน และนักเรียนหญิง 250 คน

ขั้นที่ 2 สุ่มล้านักงานเขตมา ร้อยละ 30 จากจำนวน 36 สำนักงานเขต โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling Method) ได้จำนวนทั้งหมด 12 สำนักงานเขต

ขั้นที่ 3 สุ่มตัวอย่างโรงเรียนจากสำนักงานเขตต่าง ๆ ที่สุ่มได้ในขั้นที่ 2 มา ร้อยละ 30 โดยคำนึงเทียบลัดล่วงหาร้อยละแยกตามสำนักงานเขตการศึกษา ได้จำนวน 30 โรงเรียน

ขั้นที่ 4 คำนวณหากลุ่มตัวอย่างประชากรแยกตามเพศจากโรงเรียนแต่ละแห่งที่สุ่มได้โดยคิดเทียบลัดล่วงจากประชากรของแต่ละโรงเรียน ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างประชากรแต่ละโรงเรียนแยกตามเพศ

= ขนาดของกลุ่มตัวอย่างประชากร \times ประชากรของแต่ละโรงเรียนแยกตามเพศ
จำนวนประชากรทั้งหมด

ขั้นที่ 5 เมื่อได้จำนวนตัวอย่างประชากรตามขั้นที่ 4 แล้ว ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่ายในการหาตัวอย่างประชากร (Simple Random Sampling Method)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถาม ความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับภาระมลพิษในสิ่งแวดล้อม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 4 ตอน ดัง

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) และคำถามปลายเปิด (Open-end) จำนวน 11 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความรู้ ความเข้าใจเนื้อหาทางด้านสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวกับภาระมลพิษในสิ่งแวดล้อม ประโยชน์และโทษของสิ่งแวดล้อม สาเหตุการเกิดภาระมลพิษในสิ่งแวดล้อม การป้องกันและแก้ไขภาระมลพิษในสิ่งแวดล้อมที่อยู่ในแหล่งศูนย์ประสานศึกษา ลักษณะแบบสอบถาม เป็นแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 25 ข้อ

ตอนที่ 3 แบบสำรวจทัศนคติ ทางด้านสิ่งแวดล้อม ที่เกี่ยวกับภาระมลพิษในสิ่งแวดล้อม ประโยชน์และโทษของสิ่งแวดล้อม การป้องกัน แก้ไข และดูแลรักษาไม่ให้เกิดภาระมลพิษใน สิ่งแวดล้อม ลักษณะแบบสำรวจเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง เป็นทัศนคติเกี่ยวกับภาระ มลพิษในสิ่งแวดล้อมด้านบวก จำนวน 21 ข้อ และทัศนคติต้านลบ จำนวน 9 ข้อ รวมทั้งหมด 30 ข้อ

ตอนที่ 4 แบบวัดการปฏิบัติ เป็นส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติต่อสิ่งแวดล้อม ทางด้านที่ก่อ ให้เกิดภาระมลพิษในสิ่งแวดล้อม การป้องกัน แก้ไข และดูแลรักษา ไม่ให้เกิดภาระมลพิษใน สิ่งแวดล้อม ลักษณะแบบวัด เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 4 ระดับ คือ กำลังจะ กำนั่อยครึ่ง กำนานา ๗ ครึ่ง ไม่เคยทำเลย เป็นการปฏิบัติเกี่ยวกับภาระมลพิษ ในสิ่งแวดล้อมด้านบวก จำนวน 19 ข้อ และการปฏิบัติต้านลบ จำนวน 6 ข้อ รวมทั้งหมด 25 ข้อ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถาม ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ รวม ทั้งหมด 4 ตอน โดยมีลำดับการสร้างดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ในเรื่อง หลักการ จุดมุ่งหมาย กระบวนการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล รวมทั้งศึกษาโครงสร้างเนื้อหาสาระของหลักสูตร พบว่ามีเนื้อหาเกี่ยวกับความลับพิชในสิ่งแวดล้อม ทั้งด้านแมลงพิษทางน้ำ แมลงพิษทางอากาศ แมลงพิษทางเสียง และขยะ โดยส่วนใหญ่ในกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต
2. ศึกษาคู่มือครุ แผนการสอน หนังสือเรียน ในกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6
3. ศึกษารวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความลับพิชในสิ่งแวดล้อม จากหนังสือ เอกสาร วารสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
4. ศึกษารูปแบบและวิธีการสร้างแบบสอบถาม
5. นำข้อมูลที่ได้ศึกษามาสร้างแบบสอบถาม
6. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบทั้งขอคำแนะนำเพิ่มเติม เพื่อนำไปปรับปรุงแบบสอบถามให้เหมาะสม
7. ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยนำแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งเกี่ยวข้องและมีประสบการณ์ ทางด้านหลักสูตร และ ทางด้านสิ่งแวดล้อม จำนวน 12 ท่าน ตรวจ พร้อมทั้งขอคำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามให้ถูกต้องและเหมาะสมก่อนนำไปทดลองใช้
8. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับนักเรียน จำนวน 10 คน ในโรงเรียน สังกัดกรุงเทพมหานคร ที่ไม่ใช่ตัวอย่างประชากร เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและข้อบกพร่องของแบบสอบถาม
9. ปรับปรุงแบบสอบถาม แล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียน จำนวน 30 คน ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ที่ไม่ใช่ตัวอย่างประชากรและผู้ที่ทดลองใช้แบบสอบถามครั้งแรก แล้วนำแบบสอบถามมาตรวจให้คะแนนและทำการวิเคราะห์ดังนี้
 - 9.1 นำแบบสอบถามความรู้ มาวิเคราะห์หาค่าความยาก (level of difficulty) และค่าอำนาจจำแนก (discrimination power) แล้วดัดเลือกเฉพาะข้อที่มีค่าความยากตั้งแต่ .02 - .08 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ +.20 ขึ้นไป โดยให้ครอบคลุมเนื้อหาตามที่ได้กำหนดไว้ในการสร้างแบบสอบถามได้จำนวน 25 ข้อ แล้วนำข้อออกจากที่ดัดเลือกได้ไปคำนวณหาค่าล้มเหลวที่ความเที่ยง โดยใช้สูตรคูเดอร์-ริชาร์ดสัน 20 (Kuder-Richardson 20)

Richardson Formula 20) ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูป Item Analysis ของ รศ. เดือน สินธุ์พันธ์ประทุม ได้ค่าเท่ากับ .87

9.2 นำแบบสอบถามทัศนคติและการปฏิบัติ มาหาค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยง ตามวิธีของ ครอนบาก (Cronbach) ใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟ่า (α - Coefficient) ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS^x ของสถาบันบริการคอมพิวเตอร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้ค่าเท่ากับ .86 และ .84 ตามลำดับ

10. ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามจนได้แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้กับ ตัวอย่างประชากร

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. นำหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ไปถึงสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร
2. สำนักการศึกษารุ่งเทพมหานคร ออกหนังสือให้การสนับสนุนในการเก็บรวบรวม ข้อมูลไปยังผู้บริหารโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างประชากร
3. ผู้วิจัยนำหนังสือจากสำนักการศึกษาไปติดต่อกับผู้บริหารโรงเรียน ที่เป็นตัวอย่าง ประชากรทั้ง 30 โรงเรียน ด้วยตนเอง เพื่อที่จะง่ายจะเอียงในการเก็บข้อมูล รวมทั้งขอความ ร่วมมือจากผู้บริหารโรงเรียนและครุประจารัตน์
4. การเก็บรวบรวมข้อมูลเริ่มตั้งแต่วันที่ 3 มกราคม 2534 – 8 กุมภาพันธ์ 2534 โดยผู้วิจัยเข้าไปที่จะถึงวัดถูกประสงค์ของการวิจัย การตอบแบบสอบถาม คุยกับคุณและซึ้ง ใน การตอบแบบสอบถาม และ เก็บแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง
5. ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาครบ เป็นฉบับสมบูรณ์สำหรับใช้ในการวิเคราะห์ จำนวน 500 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสອนความของนักเรียนทั้ง 4 ตอน มาวิเคราะห์โดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำหรับ SPSS^X (Statistical Package for the Social Science Version X) ตามลำดับนี้

1. แบบสອนความพอใจ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน นำข้อมูลมาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอด้วยในรูปตารางประกอบความเรียง
2. แบบสອนความพอใจ 2 ความรู้เกี่ยวกับความลพิชในสิ่งแวดล้อม ผู้วิจัยตรวจให้คะแนนเป็นรายข้อ ข้อใดตอบถูกให้ 1 คะแนน ข้อใดตอบผิด หรือไม่ได้ตอบให้ 0 คะแนน รวมคะแนนของแต่ละคน นำมาแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ และรวมคะแนนที่ได้มาเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) โดยส่วนรวมและเป็นรายข้อ นำเสนอข้อมูลในรูปตารางประกอบความเรียง

ในการประเมินระดับความรู้ ของนักเรียนเกี่ยวกับความลพิชในสิ่งแวดล้อม ผู้วิจัยยึดเกณฑ์การประเมินผลของกรมวิชาการ (2525) ว่าด้วยระเบียบการประเมินผลการเรียน ตามหลักสูตรปฐมศึกษา พุทธศักราช 2521 หมวด 2 วิธีการประเมินผลการเรียนในข้อ 9 การประเมินผลในข้อ 7.3 และข้อ 8.2 ซึ่งกำหนดระดับผลการเรียนไว้ดังนี้

คะแนนตั้งแต่ร้อยละ 80 ขึ้นไป	ได้ระดับ 4 ติมาก
คะแนนระหว่างร้อยละ 70-79	ได้ระดับ 3 ติ
คะแนนระหว่างร้อยละ 60-69	ได้ระดับ 2 ค่อนข้างดี
คะแนนระหว่างร้อยละ 40-59	ได้ระดับ 1 พ่อใช้
คะแนนต่ำกวาร้อยละ 40	ได้ระดับ 0 ต้องแก้ไข

เนื่องจากแบบสອนความความรู้เกี่ยวกับความลพิชในสิ่งแวดล้อมมีจำนวน 25 ข้อ คะแนนเต็มจึงเท่ากับ 25 คะแนน ผู้วิจัยจึงนำคะแนนไปเทียบกับเกณฑ์ตั้งกล่าวข้างต้น แล้วนำมาใช้เป็นเกณฑ์ในการประเมิน โดยตั้งเกณฑ์ไว้ดังนี้

คะแนน 20-25 คะแนน หมายถึง มีความรู้ระดับ ดีมาก
 คะแนน 17-19 คะแนน หมายถึง มีความรู้ระดับ ดี
 คะแนน 15-16 คะแนน หมายถึง มีความรู้ระดับ ค่อนข้างดี
 คะแนน 10-14 คะแนน หมายถึง มีความรู้ระดับ พอดี
 คะแนน 0-9 คะแนน หมายถึง มีความรู้ระดับ ต้องแก้ไข

3. แบบสอบถามที่ 3 ทัศนคติเกี่ยวกับความลพิชในสิ่งแวดล้อม ผู้วิจัยนำข้อมูลมาแจกแจงความถี่ หาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) โดยส่วนรวมและเป็นรายข้อ นำเสนอด้วยรูปตารางประกอบความเรียง ซึ่งกำหนดค่าคะแนนดังนี้

	ทัศนคติทางบวก	ทัศนคติทางลบ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ค่าคะแนน 5 คะแนน	1 คะแนน
เห็นด้วย	ค่าคะแนน 4 คะแนน	2 คะแนน
ไม่แน่ใจ	ค่าคะแนน 3 คะแนน	3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ค่าคะแนน 2 คะแนน	4 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ค่าคะแนน 1 คะแนน	5 คะแนน

การประเมินทัศนคติของนักเรียนเกี่ยวกับความลพิชในสิ่งแวดล้อมโดยส่วนรวม หรือเป็นรายข้อ อาศัยคะแนนเฉลี่ย โดยใช้เกณฑ์ดังนี้

	ทัศนคติทางบวก	ทัศนคติทางลบ
ค่าเฉลี่ย 4.50 - 5.00 หมายถึง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
ค่าเฉลี่ย 3.50 - 4.49 หมายถึง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
ค่าเฉลี่ย 2.50 - 3.49 หมายถึง	ไม่แน่ใจ	ไม่แน่ใจ
ค่าเฉลี่ย 1.50 - 2.49 หมายถึง	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วย
ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.49 หมายถึง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

การจัดระดับทัศนคติของนักเรียนเกี่ยวกับความลพิชในสิ่งแวดล้อม โดยส่วนรวม หรือเป็นรายข้อ อาศัยคะแนนเฉลี่ย โดยใช้เกณฑ์ดังนี้

ระดับของทัศนคติ		
ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00	หมายถึง	ดีมาก
ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49	หมายถึง	ดี
ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49	หมายถึง	ค่อนข้างดี
ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49	หมายถึง	พอใช้
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49	หมายถึง	ต้องแก้ไข

4. แบบส่วนภูมิท่องเที่ยว 4 การปฏิบัติของนักเรียนเกี่ยวกับความลพิชในสิ่งแวดล้อม ผู้วิจัยนำข้อมูลมาแจกแจงความถี่ หาค่าเฉลี่ย (X) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) โดยส่วนรวมและเป็นรายข้อ นำเสนอข้อมูลในรูปตารางประกอบความเรียง ซึ่งกำหนดค่า คะแนนดังนี้

		การปฏิบัติทางบวก	การปฏิบัติทางลบ
ทำเป็นประจำ	ค่าคะแนน	4 คะแนน	1 คะแนน
ทำบ่อยครั้ง	ค่าคะแนน	3 คะแนน	2 คะแนน
ทำนาน ๆ ครั้ง	ค่าคะแนน	2 คะแนน	3 คะแนน
ไม่เคยทำเลย	ค่าคะแนน	1 คะแนน	4 คะแนน

การจัดระดับของ การปฏิบัติของนักเรียน เกี่ยวกับความลพิชในสิ่งแวดล้อม โดยส่วนรวมหรือเป็นรายข้อ อาศัยคะแนนเฉลี่ย โดยใช้เกณฑ์ดังนี้

		การปฏิบัติทางบวก	การปฏิบัติทางลบ
ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.00	หมายถึง	ทำเป็นประจำ	ไม่เคยทำเลย
ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49	หมายถึง	ทำบ่อยครั้ง	ทำนาน ๆ ครั้ง
ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49	หมายถึง	ทำนาน ๆ ครั้ง	ทำบ่อยครั้ง
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49	หมายถึง	ไม่เคยทำเลย	ทำเป็นประจำ

การจัดระดับของ การปฏิบัติของนักเรียน เกี่ยวกับความลพิชในสิ่งแวดล้อม โดยส่วนรวมหรือเป็นรายข้อ อาศัยคะแนนเฉลี่ย โดยใช้เกณฑ์ดังนี้

ระดับการปฏิบัติ

ค่าเฉลี่ย 3.50 - 4.00 หมายถึง	ตีมาก
ค่าเฉลี่ย 2.50 - 3.49 หมายถึง	ตี
ค่าเฉลี่ย 1.50 - 2.49 หมายถึง	พอใช้
ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.49 หมายถึง	ไม่ดี

5. เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติ ของนักเรียน เกี่ยวกับภาษา民族 ในสิ่งแวดล้อม โดยส่วนรวมและเป็นรายข้อ ตามตัวแปร เนค ระดับการศึกษาของบิดา และระดับการศึกษาของมารดา โดยการทดสอบค่า " ที " (*t-test*) ที่ระดับนัยสำคัญ .05

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**